

Karlos frihed

en alkoholikers vej !

Af Morten Jensen ,

I årene hvor man var stærkt optaget af, Unions tanken, om man skulle stemme ja eller nej til Maastricht-traktat og senere Edingburg-aftalen, hændte det at Karlo og Merete skulle have en hygsommelig aften, som så mange familier gør, sådan gjorde Merete også den aften.

Hun, ja hele familien havde haft en travl uge, og ikke mindst i dag havde dagen været særlig travl, hun gik ind på den nærmeste tank, købte sig en "Pose hygge". Det vil sige, at hun fik en videofilm med hjem, som hun selv lige i farten havde taget på reolen, hun kunne godt li' Holberg, foruden videoen var der slik og knas til hele familien.

Efter maden skulle man så hygge sig, posen blev taget frem og videobåndet sat i videoen.

Det viste sig, at det var "Jeppe på Bjerget", forestillingen begyndte, Jeppe fremtonede på skærmen med sit sjællandske dialekt. En lang monolog om hans liv, hans tid i Malicien, hans fortvivlelse og forklaring på hvorfor han drikker.

Jeppe var rytterbonde, som han selv sagde, havde han selv været i Malicien i ti år, det vil sige, at han havde været i krigstjeneste i 10 år under 13 årskrigen. I 1702 hvor det var blevet pålagt Herremændene at afgive en mand i krigstjeneste for hver 20. tønde hartkorn, på den måde blev Jeppe soldat.

I de 10 år Jeppe udførte tjeneste for kongen, oplevede han grufulde ting, der var ingen "pardon", ofte blev fanger afstraffet ved at "pæle" eller "spidse" dem.

Det betød, at en spids pæl blev gravet ned med spidsen opad. Så satte man manden på spidsen af pælen og trak til i benene, så kunne de hænge der, mens livet løb af dem i en mørk pøl. Mange andre grufulde ting oplevede Jeppe under sin tid ved militæret, som han kaldte Malicen, hvilket betyder ulykke.

Jeppe er vendt hjem fra krigen sammen med de øvrige, som har overlevet strabadserne, og har gode udsigter til et godt fæstemål, men han må først finde sig en kone, han finder Nille, bli'r gift, men det er ikke lykken.

Her er det vi møder Jeppe, som i sin monolog beklager sig over Nille og krabasken Mester Erik, som hun slår ham med, når han kommer fuld hjem osv.

Vi møder ham uden for Jacob Skomager på vej efter grøn sæbe, men Jacob har brændevin, det frister Jeppe, han drister sig til at købe 1-2 drammer, inden han begiver sig på vej til byen efter sæbe. Jeppe når ikke ret langt, trangen til mere er for stærk, han taler med sig selv, om han skal rette sig efter trangen eller -, han skal rette sig efter viljen. Det ender med, at Jeppe går ind til Jacob Skomager og bruger de sidste skillinger.

Imens dette udspiller sig på skærmen, sker det, at Karlo begynder at tænke på sin ungdom, da han drog ud i verden for at opleve og leve livet. I sine tanker genoplever han, hvordan det var at leve i storbyen næsten uden et kendt menneske, han ville i hvert tilfælde ikke trænge sig på:

" Å jeg må finde mig nogle venner", siger Karlo, "jeg kender ikke en sjæl, ikke andre end dem jeg arbejder sammen med, jeg må finde på noget i min fritid, jeg prøver Biografen", filmen ruller over lærredet, Karlo er alene, trods det -, der er mange mennesker omkring ham, han går hen på den nærmeste knejpe.

"Mon ikke jeg kan finde nogen her at tale med, jeg må hellere drikke mig mod til", tænker Karlo, efter en tid forsvinder alle hæmninger, den vilde jagt begynder." Jeg giver en omgang"! Straks er der kontakt, og snakken går, billardkuglen ruller, der spilles om en omgang, mens sagte musik spiller i baggrunden.

"Jo, det var en fornøjelig aften sammen med mine nye "venner". Her er liv og glade dage".

Karlo ser videre i filmen om Jeppe, men snart er hans tanker tilbage i hans fortid, som nu er blevet mere forsumpet, han lever livet, som man siger: Trangen og afhængigheden har meldt sig, dagen må og skal startes med et par bajere eller to, jo livet det går - vennerne hænger på, så længe der er penge, Karlo er gavmild nok til at give, men sidst på måneden da er de over alle bjerge, de har nok i sig selv, sådan går 5-6 år af Karlo's liv.

I mellemtiden aftjener han sin værnepligt, og vender tilbage til storbyen. I begyndelsen har han

Karlos frihed

ingen værelse, derfor bor han ved nogle af hans såkaldte "venner" eller sover på sit arbejde med en sæk over sig.

De kolde pilsnere og drammen fylder hans liv foruden alt andet, der følger i kølvandet af nat og værtshuslivet,

"Godt jeg ikke skal leve det liv mere", tænker Karlo og vender tilbage til videoen, som toner frem på skærmen.

Jeppes er nu kommet ud fra Jacob Skomager, og han snakker med sig selv, om hvad han nu skal gøre, da alle pengene er brugt, den grønne sæbe er ikke købt, endnu en gang går tankerne hjem til Nille, Mester Erik og ikke mindst degnen, som hygger sig med Nille - , alt imedens at Jeppe er af sted. I sin rus synker Jeppe sammen på møddingen og falder i en dyb søvn.

Imedens han sover, kommer Herremandens mænd og samler ham op -.

Karlo er igen tilbage i sine tanker, omkring det tidspunkt hvor han blev udlært. Jo det skulle fejres, at nu var læretiden ovre, så den fik ikke for lidt heller ikke den dag. Nej, han havde rigtig fået "en pind i øret" , hvor meget ja, det huskede Karlo ikke engang selv, det eneste han huskede var -, at han den aften eller var det den følgende aften, vågnede op på en bære på hospitalet.

Nogle læger og sygeplejersker foruden politiet stod og ruskede i ham.

De spurgte smilende, hvorfor han var havnet i den tilstand, hvorefter Karlo rallende svarede. "Jeg har været ude at fejre, at jeg er blevet svend. " Karlo blev sluppet løs igen, da han havde lovet, at nu ville han tage hjem for at sove rusen ud - så sagt, så gjort.

Filmen ruller videre på skærmen - nogenlunde samtidig er Merete også blevet ført tilbage i tiden, for da hun ser Jeppe på møddingen - tænker hun på de mange gange, hun har oplevet, at Karlo er kommet plakatfuld hjem, - og de mange gange han blev - , hvor han ikke kom hjem flere dage i træk - hvor hun gang på gang forsøgte at bære over med ham, hvor han lovede at nu skulle det nok stoppe -, men alligevel kom han hjem stangdrukken og lagde sig livløs på sengen, jo det var hårde tider - . Hans kammesjucker var jo ikke af Guds bedste børn. Næ, de havde jo aldrig hjulpet ham - de havde måske holdt hånden over ham nogen gange, men de 5 gange han havde forsøgt at komme ud af det - hvor han havde været på en antabuskur -, nej, straks var han blevet lokket i fedtefadet igen. Jo det var hårde tider, havde det ikke været på grund af Sofie, som også havde en mand, der var i samme fatning, havde hun ikke støttet mig, tænkte Merete, så havde vi såmænd nok ikke sidet her i dag.

"Det er virkelig dejligt at se Karlo som en fri mand i dag" - tænker ja, næsten mumler Merete for sig selv - "det var nu hårdt".

Jeppes er nu havnet i Baronens seng og vågner op, han napper sig selv i armen " Er jeg død eller levende - er jeg i himlen eller helvede - Jo jeg må være i Paradis " han kalder: "Nille, Nille hvor er du - " og forestillingen fortsætter -,

Karlo vender atter tilbage til fortiden, men denne gang til den tid hvor han for alvor kommer fri af Alkoholismens svøbe. Det hele var et Helvede for ham, selv på det sidste smagte bjerne elendige - var det blod eller død det smagte af, legemet var nedbrudt - han havde mavesår og tanker om alt muligt andet - det var et helvede, udgangen hvor var den -. Sygdomsperiode på sygdomsperiode fulgte i kølvandet af Karlo, foruden - Mester flyttede ham fra arbejdsplads til arbejdsplads og truede ham med fyring på fyring. Intet havde hjulpet, kørekortet blev taget, da Karlo i en brandert smadrede sin bil, heldigvis var der ikke andre mennesker, der var kommet noget til.

Derfor var han havnet i spjældet på grund af en hæftedom på 20 dage, de dage var noget af det første, der vendte op og ned på Karlos liv.

En kristen ven havde sendt nogle bøger til ham, sådan for at han kunne forsøde tiden med dem. Om aftenen var der masser af tid til at læse, arbejdet som Karlo blev sat til var meningsløst, grøftegravning uden instruktion og meget andet. Karlo sagde ved sig selv. "Det her skal jeg aldrig prøve mere". Mange af dem han sad sammen med var gengangere og for samme forseelse som Karlo, for dem var det bare en ferie - ?

Karlo vender atter tilbage til storbyen, trangen til bjerne som smager af død eller et eller andet ubestemmeligt. Karlo kan ikke li` dem, men kroppen kræver det daglige kvantum på mindst 15 bjerne -, alt er kaos omkring ham, skænderi i hjemmet, forfølgelsesvanviddet plager ham på arbejdet, men for omgivelserne vil han ikke erkende sin tilstand :

"Jeg er i hvert fald ikke drunker, de andre drikker mindst lige så meget som mig og mere til, nej jeg er fejlfri - jeg er helt normal, siger Karlo og lever livet videre-?

En dag hændte det at Karlo og Frederik, Sofies mand, havner på en Bodega for at få en fyraftensbajer, den får ikke for lidt - snakken går- .

Pludselig siger Frederik, " Karlo, hvis du bliver ved sådan som du lever nu - du har allerede

Karlos frihed

mavesår og måske skrumpelever, du må stoppe nu ellers -"

Der blev tavshed imellem dem, luften stod næsten stille, hvad var det nu han sagde, det gav et sug i Karlos mave, tankerne svirrede i hans hoved -.

"Det er sandt hvert et ord - hvis jeg bliver ved er jeg snart tre alen under jorden".

Dyb tavshed, døren til Bodegaen bli'r åbnet, - Sofie træder ind af døren - Karlo ser på Frederik - han ser på Sofie - . Sofie står i døren dybt ulykkelig - rent ud sagt et nervevrag - hvorfor ?

Tankerne suser igennem hovedet på Karlo:

Frederiks ord - Sofies tilstand - hvorfor - og ikke mindst Merete, som sidder derhjemme. Han fatter sig, rejser sig, går ud af døren fatter sin cykel, imedens han beslutter sig, siger han ved sig selv, hvor han grædende cykler hjem.

" Nu skal det være slut " .

For "Jeppe, på Bjerget" og mennesker der levede på den tid, var der tilsyneladende ingen hjælp eller forståelse at hente. Jeppe havde øjensynlig pådraget sig en "krigsneurose", det samme man efter 1. verdenskrig kaldte "Granatchok", vel også det man i dag oplever i erhvervslivet, "Udbrændthed". Nille troede, at han var doven, derfor fik han prygl, krabasken Mester Erik blev brugt igen og igen. Hvilket førte til at Jeppe drak endnu mere. Samfundet forstod heller ikke baggrunden for Jeppes drikkeri - .

Baronen udnyttede Jeppes tilstand til morskab for sig selv. Hos ham var der ingen hjælp at hente.

I dag har mennesker, i lignende situation, mulighed for at få hjælp på de Psykiske hospitaler og hos lægen.

Men der findes også andre hjælpeforanstaltninger og organisationer. Eks. vis Kirkens Korshær, som både hjælper den ramte, men også familien, andre muligheder er "Lænken", Blå Kors, Anonym Alkoholiker og Alkoambulatorier, for uden disse er der humanitære hjælpecentre, som står med udrukke hænder, for at hjælpe mennesker ud af deres problem.

Der er de senere år opstået en hel del såkaldte "Væresteder" som bl.a. er et tilbud til alkoholikere, ensomme m.m..

Desværre er der en tendens til -, da man i dag skal spare, især at slække på hjælpen til disse områder. Mange er godt på vej ud af problemet, men pludselig bliver deres daglige fornødenheder beskåret - hvilket er årsag til at nogle falder tilbage.

Tendensen er: Har man en gang fået klæbet "Alkoholiker" etiketten på sig, så er man et udskud, erklæret for håbløs, rent ud sagt et stort 0".

Holdningen:"Det er selvforskyldt, de må selv klare det, nu har vi gjort nok -".

Hvor er Næstekærligheden ?

Har alle mennesker ikke samme værdi ?

Har ikke alle brug for tryghed ?

Har ikke alle brug for forståelse ?

For nylig oplevede man et drab: To mænd er oppe at slås, de er begge fra skyggesidens land, Alkoholiker - Narkomaner, den ene bliver dræbt.

Hvad betyder det ?

De er jo begge - nå´ ja, det er bare hvad der sker - .

Var det ikke samme holdning, der prægede Jeppes datid ?

For ikke at nævne holdninger som nogle venter, der ligger bag Maastricht-traktaten ?

Men dog der er hjælp at hente endnu.

De nævnt organisationer, deres behandlingsformer skal siden berettes om.

Jeppe fik ingen hjælp, mon Karlos beslutning rækker til - stopper han ?

Karlo entre ind af døren hjemme hos Merete, griber telefonen, drejer på nummerskiven - et øjeblik tavshed "Er det hos Kingo", fremstammer Karlo. "Ja", bliver der svaret i røret. "Tak for bøgerne du sendte", siger Karlo, "jeg er parat til at tage imod Jesus, jeg vil ud af det hundeliv" samtalen fortsætter, Kingo og Karlo beder sammen og samtalen slutter.

Karlos frihed

Derefter hjemme hos Kingo, farer tankerne igennem Kingos sind. "Skal vi tro det - skal det virkelig lykkes denne gang". Karlo har jo ringet adskillige gange, taget skridt - og alligevel faldet tilbage, tvivlen for igennem hovedet på Kingo. "Det har jeg jo oplevet, igen og igen, de sidste 11 - 12 år, nej det kan ikke være sandt" ? Alligevel beslutter Kingo at vise Karlo tillid endnu engang.

Samme aften nat oplever Karlo en frygtelig kamp, om han er vågen, eller han drømmer, ved han knap nok selv. Han oplever sig selv liggende alene på sengen, med udstrakt arme til begge sider, et eller andet væsen rykker i ham, der var snarere to, snart den ene vej og snart den anden vej. De to væsner kæmpede, Karlo kæmper i sit indre, hvem vil han lade vinde ?

En elevator kører op, Karlo og en der ligner Kingo er med, endemålet er skyerne, Karlo beder om lov til at gå ud på dem, i søgen efter vished, freden falder over Karlo, mareridtet er slut.

Fra den dags og nats oplevelser kunne Karlo, med et slag, sige farvel til bjerne, han var fri, det var utroligt, hvad antabus og trusler ikke kunne ændre, det gjorde disse senere oplevelser og tildragelser - vejen ud af Alkohol-helvedet var fundet.

Dette talte Karlo og Merete om, da de havde set " Jeppe på bjerget", og mindes med glæde det passerede, som nu var oplevelser som lå 15 år tilbage i tiden.

Karlos og Meretes liv forvandles, hvordan - til hvad -?

Dette afsnit er skrevet 1992 fortsættelse følger senere..

Efterskrift og fortsættelse

Skrevet dec. 2006

Når du nu har læst dette sidder du sikker med spørgsmålet ?

Hvad sker der med Karlo og Merete?

Er denne historie nu rigtigt eller er den bare opdigtet?

Der er gået 14 år siden jeg skrev det første kapitel til min for fortælling "Karlos frihed" om at komme ud af et liv i alkoholhelvedet.

Historien er sandfærdig og en beretning om hvordan mit eget liv foregik igennem en tiårs periode fra 1969 til 1978.

Jeg mener selv at jeg i dag lever et fornuftigt liv. Hvor jeg er i stand til at styre mit forbrug af alkohol og den slags.

Hånden på hjertet!

Fra at været et alkoholvrag og til at jeg i dag kan styre det har været en lang og til tider sej proces.

Hvis du tror at det bare er sådan at man på den ene side kan erkende at man har et problem uden at gøre noget drastisk ved det.

Så vil man stadig leve i en løgn, og blive ved med at spejle sig i sine omgivelser og hvad de gør.

Når jeg i dag kan drikke et glas vin og styre mit alkoholforbrug, så lad være med at tro at det har jeg kunnet lige fra den første dag jeg erkendte at jeg havde et alkoholproblem.

Nej det jeg mener med det når jeg siger det, så er det for at give dig forhåbning om at dit liv ikke nødvendigvis behøves at være et liv, hvor man ikke kan deltage i en fest, med mindre at man drikke alkoholfri vin eller sodavand o.s.v men det er muligt med tiden, at man kan opnå en balance så man kan drikke på samme fod som alle de øvrige gæster og samtidig være i stand til at gøre det på en fornuftig måde så der er styr over det.

Nej fra at erkende at man har et alkoholproblem og nå frem til det punkt jeg er nået til i dag. Der er der en lang proces hvor jeg har været totalt tørlagt, samtidig har jeg måttet arbejde med mig selv og mine indre følelser.

De følelser som var årsagen til at jeg havde brug for at drukne mit eget "jeg" i alkoholens svøbe, hvor jeg tillod alkoholen at styre mit liv.

Karlos frihed

Mit liv var så forpestet af det den gang, så jeg stort set indirekte stillede krav om, at der skulle være spiritus på bordet, hvis jeg skulle være gæst. Eller, også skulle jeg have, drukket mig mod til inden jeg overhovedet bevægede mig uden for de kredse som havde samme holdning som mig. Kort sagt jeg var forblindet !

Til tider kunne jeg erkende at jeg havde et problem, og jeg var bundet af den forblindelse.

En anden side af forblindelsen er også at man tror at man godt kan klare det selv!

Jeg har ikke behov for hjælp!

De andre skal ikke blande sig i mit liv og mine beslutninger., for jeg kan godt selv.

Har man denne holdning så er man godt i gang med at grave sin egen grav, og styre sit liv ud i yderligere problemer.

Det var det jeg blev klar over i sin tid, da jeg sad sammen med min bedste kammerat og han ganske uventet begyndte at fortælle mig hvor jeg var på vej hen.

Tillige med at jeg oplevede hvordan hans liv var lige så forsumpet som mit og tilmed årsag til hans samleverskes tilstand som efterfølgende trådte ind af værtshus døren for at hente ham..

Da så jeg hvilket bedrag han levede i.

Men mest af alt blev bedraget i mit eget liv afsløret.

Sandheden om min egen tilstand, som jeg igen og igen havde løjet om over for mine omgivelser og ikke mindst mig selv, stak mig dybt i mit indre og blev en virkelighed jeg måtte tage stilling til.

Hidtil havde jeg bare skudt det hen, I den forvisning om at jeg var ligeså god som alle andre, de kunne drikke så kunne jeg også.

Men sandheden var at jeg var I færd med at ødelægge mit og mine nærmestes tilværelse og liv.

I dag er jeg glad for at vi ikke havde nogle børn den gang, og gjort dem til medmisbrugere.

Gjort dem til medmisbrugere og berøvet dem deres barndom.

På den måde at de skulle være små voksne der i loyalitet skulle dække over mit livs skævheder.

At de skulle blive svigtet og beskadiget i deres liv på grund af min manglende ansvarlighed over mit eget liv.

Jeg er lykkelig over at jeg i tide mødte sandheden.

Sandheden her har to betydninger.

Først og fremmest var det sandheden om mit eget liv

Den anden betydning er, at jeg ved samme anledning mødt ham som er "Vejen sandheden og livet"

Hvilket har betydet, at jeg ikke har været alene på noget tidspunkt, men han har været der som en ledetråd og befrier.

I bibelen læser vi at sandheden skal frigøre jer.

.. Den der har sønnen skal være virkelig fri.

Hvad vil det sige at være virkelig fri?

Jo det vil sige at man er i stand til at kontrollere eller styre det der gerne vil tage magten i ens liv.

Bibelen taler om at synden så let hilder os.

Adam og Eva blev fristet I Edens have af slangen (Djævelen).

På samme måde kommer Djævelen med synden og foregøgler os at vi gerne må gøre dette og hint.

Kain fik at vide at han skulle herske over synden, frem for at han lod synden herske over ham.

Vi ved at han gjorde det sidste, med det resultat at han dræbte sin bror Abel

Sådan kommer alkoholikeren eller misbrugeren til at dræbe eller berøve sine pårørende deres liv og frihed.

Måske endda bliver det årsag til svigt overfor de pårørende, så deres følelsesliv bliver afstumpet og skadet for resten af deres liv.

Karlos frihed

Det blev jeg forskånet for, at blive årsag til i forhold til mine børn, som først er født efter at jeg er blevet sat fri af fangenskabets som misbruger.

Hvordan blev mit liv da, efter at jeg blev sat fri

Jesus kom ind i mit liv, og jeg oplevede en frihed som aldrig før.

På et tidspunkt troede jeg at jeg var overmanden og bedre end alle andre når jeg var sammen med mennesker som drak.

Rent udsagt jeg var blevet fanatisk og efterjagede alle som havde samme tendens, som jeg selv havde haft, og p.g.a. min fanatiske holdning skelnede jeg ikke mellem et afslappet forhold til alkohol og måden man takler det på som misbruger.

Jeg fandt mig selv på et tidspunkt som en meget stærk fordømmende person i denne sammenhæng, jeg ville ikke gå til fester sammen med den slags, men ved Guds hjælp blev jeg i stand til at omvende mig fra denne holdning.

Med et blev jeg fyldt med Guds kærlighed og barmhjertighed, så jeg i kærlighed kunne være sammen med andre mennesker, som rørte spiritus, og være sammen med dem uden at skulle tage del i deres måde at leve livet på.

Uden at fordømme dem.

Men også på en måde hvor jeg kun drak sodavand med mere.

Først mange, mange år senere tog jeg mig denne frihed at nyde et glas vin sammen med andre mennesker, uden at jeg på nogen måde havde behov for at fylde mig ubehersket.

Og det er her den sande frihed bliver åbenbart.

Forstået på denne måde, at det ikke længere var spiritussen eller alkoholen der styrede mit liv, men nu var det mig der havde magten og kontrollen over den.

Samtidig var jeg også blevet sat fri af en anden svøbe, som ofte kommer over mennesker, som har levet i misbrugsforhold. Det er lige meget om man er blevet hjulpet ud af misbruget på kristen hold eller fx via A.A. eller lignende.

Fanatisme baner ikke vejen til andre mennesker og deres problemer.

For i fanatisme er man ikke i stand til at møde mennesker med en ærlig og oprigtig holdning der kan sætte i frihed.

Jeg husker tilbage til, da jeg på et tidspunkt møder en anden person.

Denne person har stillet sig op på gaden, og vil fortælle om at Jesus kan hjælpe mennesker ud af deres misbrug.

Men det der lyste ud af denne persons kropssprog og ord var fanatisme og fordømmelse.

En rungende malm, en umiddelbar sandhed, som var tom og intetsigende.

Idet ordene fortalte en at vedkommende kun havde en overfladisk kendskab, til hvad det vil sige at være misbruger.

Kropsproget talte klart og tydeligt om hadet til det at være sammen med mennesker der nød spiritus eller lignende. Måske endda på grund af usikkerhed og afmagt, men samtidig viste kropssproget at vedkommende havde et manglende kendskab til det han talte om.

Kærlighed, barmhjertighed og langmodighed er tre bærende elementer der er nødvendige for at man kan hjælpe og nå mennesker i en misbrugssituation.

Men samtidig er det nødvendigt at åbenbare den nøgne sandhed for den enkelte.

Til tider på en kærlig og barmhjertig måde, men ind i mellem kan denne sandhed være så barsk og konsekvent, så vedkommende tvinges til at tage stilling.

Karlos frihed

I ordsprogene 23

v29 Hvem råber ak, hvem råber ve,
hvem har stridigheder, hvem har klageråb,
hvem har flænger uden at vide hvorfor,
hvem har triste øjne?

v30 Det har de, der sidder sent oppe over vinen,
de, som kommer for at smage den krydrede vin.

v31 Se ikke på vinen, når den skinner rødt,
når den glimter i bægeret,
rigeligt flyder den!

v32 Den ender med at bide som en slange,
spy gift som en hugorm.

v33 Dine øjne ser sære ting,
og du taler forstyrret,

v34 du bliver som en, der ligger ude på havet,
som en, der ligger på en mastetop.

v35 »Jeg er blevet slået, uden at jeg følte smerte,
jeg er slået ud, uden at jeg mærkede det.
Hvornår vågner jeg? Jeg vil opsøge vinen igen!«

Disse ord fandt jeg senere meget betegnende for mit liv og livsførelse, jeg erkendte mit problem, men blev fortsat ved med at lyve for mig selv og mine omgivelser.

I rusen erkendte jeg min tåbelighed, men da jeg blev ædru styrtede jeg mig straks ud i de samme tåbeligheder.

Sandheden er en pinefuld ”pille” at sluge, det er ligesom syre i et sår, syren er nødvendig for at rense løggen, urenhederne væk.

Tit og ofte oplevede jeg sandheden kom forstyrrende nær. Med det resultat, at jeg måtte ty til reparationsbajerne for at dulme den smerte, som sandheden og skammen påførte mig.

Genkender du det ikke.

Den frygtelige selvmedlidenhed overstrømmer en, ”jeg klarer ikke at give slip på det der plager mig”. For når jeg prøver på at komme af med det der plager, er det lige som en vildkat der kradser og flår i mig, når jeg ikke mere vil have noget med den at gøre, og ofte vinder selvmedlidenheden så vildkatten får lov at blive, og dermed også misbruget.

Kærligheden glæder sig ikke over uretten men over sandheden.

Det er sandt at jeg i dag ikke har noget problem med alkohol, det kan stå i mit hjem og jeg har ikke på nogen måde lyst eller trang til at fylde mig som jeg gjorde den gang.

Havde jeg noget stående i mit hus eller i mine omgivelser, så skulle hver eneste flaske tømmes, indtil der ikke var mere tilbage.

Yderligere var det en daglig ceremoni, både det at reparere om morgenen, og igen dulme nerverne inden man skulle i seng.

Men i dag kan der gå lang tid imellem at jeg evt. tager et glas vin til maden, fordi jeg styrer det.

Fordi jeg er sat fri, til at forstå og acceptere mig selv på godt og ondt.

Kort og godt jeg kender mig selv, og det skyldes at jeg kender ”vejen, sandheden og livet.”

Hermed er det afsløret hvem Karlo er og hvilken proces han efterfølgende gennemlevede for at nå til det punkt jeg er i dag .

Hvad der ellers skete med Karlo og Merete er en fortælling som spænder sig over 28 år frem til i dag.

Oplevelser på godt og ondt, sorger og glæder, personlige mirakuløse oplevelse

Karlos frihed

Hvilket indbefatter forvandling og udrustning til tjeneste for Gud.

Den første tid

Den første tid efter mødet med vejen, sandheden og livet, var en tid der var præget af sejr, kampe og fristelse.....

”Samme aften nat oplever Karlo en frygtelig kamp, om han er vågen, eller han drømmer, ved han knap nok selv. Han oplever sig selv liggende alene på sengen, med udstrakt arme til begge sider, et eller andet væsen rykker i ham, der var snarere to, snart den ene vej og snart den anden vej. De to væsener kæmpede, Karlo kæmper i sit indre, hvem vil han lade vinde ?

En elevator kører op, Karlo og en der ligner Kingo er med, endemålet er skyerne, Karlo beder om lov til at gå ud på dem, i søgen efter vished, freden falder over Karlo, mareridtet er slut.

Fra den dags og nats oplevelser kunne Karlo, med et slag, sige farvel til bjerne, han var fri, det var utroligt, hvad antabus og trusler ikke kunne ændre, det gjorde disse senere oplevelser og tildragelser - vejen ud af Alkohol-helvedet var fundet.”

Sådan skrev jeg i forrige kapitel. Og det er rigtigt i foråret 78 oplevede jeg at min kammerat præsenterede mig for sandheden om hvor min livsvej var på vej hen som resulterede i at jeg rejste mig fra barstolen og slingrede hjem på min cykel. Da jeg kom hjem ringede jeg til Kingo som boede i Ø. Brønderslev som egentlig er min bror.

Jeg fortalte om min endelige beslutning, og vi bad sammen i telefonen.

Efterfølgende gik jeg i seng og faldt i en dyb søvn og drømte den nat at jeg blev ført ind i en elevator som så kørt op og stoppet oppe i skyerne, i elevatoren stod der en som lignede min bror, og da elevatoren stoppede oppe ved skyerne bad jeg om lov til at gå ud på skyerne.....

Samtidig oplevede jeg en rasen, en hiven og sliden i min krop, snart i den ene retning og snart i en anden retning...midt i det oplever jeg lysten til at gå ud på skyerne...selv om jeg samtidig oplevet denne kamp i min krop som indikerede håbløshed og ufred. Ordene fra min kamerats mund rungede igen og igen i mit indre. ”Hvis du bliver ved sådan ligger du snar 3 alen under jorden” om det var de ord der fik mig til at følge lysten til at gå ud på skyerne ved jeg ikke. Men i min drøm eller syn gik jeg ud på skyerne, da der blev sag til mig gå du bare, jeg husker der var et meget stærkt lys, allerede da jeg havde taget det første skridt fik jeg en dyb fred i mit indre og den uro og kamp der var i min krop forsvandt.

Sådan oplevede jeg den første nat efter jeg havde besluttet at nu skulle det være slut med at drikke.

De efterfølgende dage fik jeg besøg af min kammerat, og han bød mig på en øl, ganske vidst tog jeg imod den med jeg oplevede at det hverken smagte mig, jeg havde ikke længere lyst til at drikke øl. Så det blev kun til den ene....

De efterfølgende dage går jeg til min læge og får grønt lys fra ham om at tage til Jylland for at blive rehabiliteret. Kort og godt blev jeg sygemeldt på ubestemt tid.

Jeg tog til Jylland så vidt jeg husker i marts april måned 78 hvor jeg boede hos mine forældre hvor jeg så ind imellem besøgte min bror.

Imens jeg var ved mine forældre forsøgte jeg at stoppe med at ryge, min mor mente at det var bedst at trappe gradvis ned, så det forsøgte jeg med det hjælp mig ikke af med cigaretterne og tobakken, først da jeg nogle dage senere tog ud til min bror og var der nogle dage og jeg der tog beslutningen om at stoppe med at ryge og det fra den ene dag til den anden. Hvor jeg oplevede at han bad for mig og støttede mig i min beslutning. Jeg husker at jeg midt i min kamp for at stoppe med at ryge havde

Karlos frihed

besluttet at jeg ville gøre det at jeg drak en masse kaffe mens jeg sad og kopierede og redigerede nogle båndoptagelser til et eller andet formål.

Den værste kamp var når jeg gik til købmanden for at handle ind, når jeg så kom til reolen med cigaretterne trak det gevaldigt i mig, men i stedet valgte jeg at købe noget stimerol og noget frugt.

I denne sammenhæng brugte jeg principper fra matt. 4. beretningen om Jesus der blev fristet i ørkenen.

Når trangen til en smøg kom over mig sagde jeg henvendt mod trangen og fristelsen, vig bag mig satan i jesu navn, jeg fra siger mig cigaretter og tobak i Jesu navn..

Efter at have gennemlevet denne kamp i ca en uge var trangen og lysten til at ryge forsvundet.